De relatie tussen helper en werker - Vragen en antwoorden

over innerlijke problemen bij hen die helper willen worden (1-4)
over in het defensief gaan van een helper (5)
over echt geven (6)
over betaald worden als leraar en als helper (7)
over situaties waarin overdracht een rol speelt (8-15)
over niet willen geven en jezelf daarmee beduvelen (16)
over de Kracht bij het opgeven van eigenzinnigheid (17)
over angst en wreedheid; de Kracht om jezelf te vergeven (18)
over het niet accepteren en projecteren van de haat voor jezelf (19-23)
over het willen controleren en de moeite om los te laten (24)
over de oorsprong en functie van taal (25-27)
over gebrek aan betrokkenheid en negatieve intentie (28)

3 oktober 1973
lezing 213A

"Zegeningen voor ieder van jullie hier. Moge de volheid van de goddelijke waarheid, van de goddelijke liefde en van de goddelijke wet ieder deel van je wezen omhullen en doordringen. Mogen je hart en je geest nu open zijn zodat je hulp vindt waar je die op dit moment het meest nodig hebt. Zoals ik de vorige keer aankondigde, zal ik voordat ik op jullie vragen inga beginnen met een en ander te zeggen over de vermogens en de behoeften van een helper – wat heb je als helper echt nodig om een doeltreffend helper te zijn wanneer je anderen op hun

pad bijstaat. Voor een deel is dit natuurlijk een herhaling. Maar ik denk dat het goed zou zijn als jullie sommige woorden nog een keer zouden horen en ze helemaal mee naar binnen zouden nemen: in je geest en in je ziel.

Het voornaamste verschil tussen counseling (of het geven van therapie) en werken als helper op het pad is dat bij het eerste de aandacht voornamelijk is gericht op het leren, op de kennis van technieken die geleerd moeten worden terwijl de intuïtieve vermogens, hoewel het belang ervan wel wordt erkend, toch als een secundair aspect worden beschouwd. Zelfs zij die geloven dat de intuïtieve vermogens op de eerste plaats komen, hebben nog niet echt een methode om dat innerlijke kanaal te ontwikkelen. En therapeuten en counselors hopen er maar het beste van voor wat betreft het hebben van een goed werkend intuïtief kanaal. Want de mensheid realiseert zich tegenwoordig dat zonder dit kanaal de hulp erg beperkt is, hoe goed de kennis en de techniek ook is en hoe goed de persoon in kwestie ook op de hoogte is. Voor helpers op een pad als dit ligt de nadruk in de eerste plaats op het intuïtieve kanaal. En zoals jullie weten, hebben we een manier om dat kanaal heel systematische te ontwikkelen en het zo volledig mogelijk te gebruiken. Dit betekent niet dat je je ego maar opzij zet. Want het gaat er niet om de egopersoonlijkheid – je geest, het denken, de kennis, de informatie, het wilvermogen, alles wat deel van de egopersoonlijkheid uitmaakt – te veronachtzamen; dat ego moet een actief instrument worden bij het wijzen van de weg naar de innerlijke kanalen.

Nu is, zoals ik steeds weer naar voren breng, de belangrijkste vereiste natuurlijk je eigen pad, je eigen ontwikkeling, je eigen vermogen om zonder te overdrijven of te bagatelliseren de waarheid open en eerlijk onder ogen te zien, hoe onverkwikkelijk die nu misschien ook lijkt. Het betekent niet dat je volmaakt moet zijn. Het betekent dat je je verdedigingen steeds meer laat varen en dat je je innerlijke verbintenis om in waarheid te zijn steeds meer bevestigt. Dat moet de belangrijkste factor zijn. In de mate waarin je de vermogens van je ego gebruikt om deze in dienst van je goddelijke intelligentie te stellen, in die mate zullen beide zich verenigen en op een heel realistische en ik mag wel zeggen nuchtere manier één worden – iets dat niet mysterieus, niet ver weg is en niet boven de menselijke problemen is verheven, juist integendeel.

De menselijke vraagstukken worden geheiligd door je vermogen ze als

de stapstenen, als de maatstokken, als de wegwijzers te zien die ze in werkelijkheid zijn. In de mate waarin je je op deze manier met je eigen pad en je eigen waarheid hebt verbonden, zul je een voortreffelijk instrument worden. Daardoor kan het goddelijke bewustzijn je leiden en inspireren, niet alleen voor je eigen vervulling maar ook voor het helpen van diegenen die aan je zijn toevertrouwd of die aan je zullen worden toevertrouwd.

Een andere belangrijke vereiste is de toewijding waarmee je het werk van helper als de hoogste vorm van geven betracht. Deze toewijding moet worden aangekweekt. Je moet als het ware steeds weer bij jezelf nagaan hoe het daarmee staat. Je moet jezelf toetsen. Je moet natuurlijk nagaan wat de negatieve beweegredenen voor het willen helpen zijn – misschien wedijver, misschien wil je op een ereplaats schitteren – je moet al deze negatieve beweegredenen onder ogen zien. Maar zelfs gedurende de tijd dat die nog een rol in je spelen, kun je tegelijkertijd al de positieve beweegredenen ontwikkelen.

Je kunt een nieuwe energetische situatie scheppen door je in je meditatie op een positieve manier met je echte wens te verbinden. Dat is je wens om een nederige helper, dienstbaar in het grote plan van het universum en helemaal toegewijd te zijn en dat niet ter meerdere eer en glorie van je ego maar echt met als doel andere zielen te helpen om de waarheid van hun diepste wezen te bereiken. Die wens moet je ook met zoveel woorden verklaren.

Als je verklaart en er aanspraak op maakt dat dit je motieven zijn, zul je het steeds makkelijker vinden om bij iedere ontmoeting met degenen die je helpt, verbinding met de goddelijke bron in jezelf te maken. Dit vraagt geen urenlange concentratie. Het is een kwestie van snel maar wel helemaal en op een heel serieuze, heel oprechte manier je aandacht richten. Het neemt wellicht maar een heel korte tijd om je aandacht te richten en je wens te uiten – je wens om geleid te worden zodat de grotere waarheid zich door jou kan manifesteren en je wens om alleen maar kanaal te zijn. Wanneer dit gebeurt, zullen je intuïties, je verbinding met de goddelijke bron aldoor betrouwbaarder worden.

Om deze staat te bereiken is het nodig dat deze houding gecultiveerd wordt; hij moet worden ingeprent door het vormen van een nieuwe gewoonte met betrekking tot het benaderen van jezelf en van helpen als activiteit. Deze activiteit vereist ook een proefperiode. Er zullen vele

beproevingen zijn en die moeten er ook zijn. Daarin zullen je oprechtheid en je toewijding op de proef worden gesteld. In het begin gaat het er misschien om dat je echt vanuit jezelf geeft en ook in de zin dat je niet teveel vergoeding vraagt. Maar naarmate de tijd vordert – en je weet wanneer dat het geval is – zul je je gerechtigd voelen om ook een materiële beloning te ontvangen en dat zou dan ook moeten gebeuren. Maar wanneer dit gebeurt voordat je de oprechtheid van je motieven en van je geven op de proef hebt gesteld, zul je moeilijkheden ondervinden. Die moeilijkheden kun je vermijden als je bereid bent om een leerperiode in te lassen waarin je de vrijheid moet hebben om te geven zonder dat daar in het begin een geldelijke beloning tegenover staat. Je dient je leven dus zo in te richten dat als je een helper op het pad wordt, je speelruimte en speling hebt waarin je jezelf de ruimte voor deze perioden van beproeving kunt geven. Ze kunnen korter of langer uitvallen, bij iedereen is dat weer anders. Er bestaan geen vaste regels en die moeten er ook niet zijn.

Maar degenen die je helpt zullen het weten en je zult het zelf weten – op het moment dat je hart zuiver genoeg is om te geven, kun je ook ontvangen. En als je met een nog onzuiver hart geeft, zul je jezelf zelfs niet toestaan om te ontvangen. En als je jezelf wel toestaat om te ontvangen maar dat gaat tegen je hart in, zul je het vroeg of laat tenietdoen. Je zult erin slagen om het ontvangen teniet te doen. Nederigheid en geven vormen dus een heel belangrijk fundament dat in jou moet worden opgebouwd.

Een ander aspect dat ik op deze plaats wil bespreken is de rivaliteit met andere helpers. Jullie kunnen op het ogenblik de mogelijkheid daarvan niet volledig uitsluiten. Als jullie dat wel zouden doen, zou het een oppervlakkige poging zijn die niet van binnenuit komt en de poging zou vroeg of laat stranden. Jullie zouden jezelf beduvelen. Jullie dienen dit probleem veeleer met een openheid te betrachten en met een houding waaruit aanvaarding spreekt van waar jullie in dit opzicht, net als in andere opzichten, echt zijn. En neem waar op welke wijze je wedijvert, beter dan anderen wilt zijn.

Maar wanneer je jezelf zo gadeslaat, treed deze houding van jezelf dan tegemoet met de waarheid dat je in staat bent om te denken en te weten. En je kunt de innerlijke dialoog beginnen door te zeggen dat het vergelijken van jezelf met anderen een verkeerde manier van beoordelen is. Je kunt je vermogens nooit met die van iemand anders

vergelijken. Vraag om van binnenuit geleid te worden om dit op alle lagen van je persoonlijkheid te beseffen. En weet dat je alleen volledig jezelf kunt zijn als je ophoudt met vergelijken en doet wat in je vermogen ligt. Dus jaloezie en wedijver tussen helpers zal je eigen autonomie en je kanaal kapot maken. Welnu wanneer jullie deze dingen weten, vrienden, zullen jullie op een heel veilige en zekere manier aan de reis van het helper worden of van het vervolmaken van je kunnen als helper beginnen. Hoe goed jullie slagen, kan alleen aan de uiterlijke manifestatie, aan je gevoel van veiligheid en vreugde en volheid dat je met betrekking tot je leven en al je activiteiten hebt worden afgemeten

Voordat we nu overgaan tot de vragen die jullie hebben voorbereid, zijn er vragen met betrekking tot het onderwerp 'helper zijn of helper worden'?"

VRAAG: Ja, ik heb een vraag. Het lijkt wel alsof ik soms wil geven en dan weer niet en het lijkt alsof ik heel sterk....[niet verstaanbaar]. En ik voel dat dit klopt ten aanzien van mijn besluit om helper te worden. Ik vertrouw de plek niet waar ik gekomen ben. Ik wil geven. Ik voel erg veel verwarring; ik voel dat er van me wordt verwacht... [n.v.]. Ik zou graag wat gericht advies krijgen... [n.v.]. (1)

"Ja, ja. Dit is zoals ik in de vorige lezing in een ander verband opmerkte weer een geval van misplaatst vertrouwen en misplaatst wantrouwen. Je hebt de volgorde omgedraaid: je vertrouwt je niet-geven en je wantrouwt je geven. Maar je wantrouwt je geven ook omdat er in je geven nog een valstrik zit en de valstrik is als ik de betekenis ervan beknopt mag weergeven: 'ik geef zodat jullie het zullen opmerken, mij zullen prijzen, mij zullen geven en mijn eisen zullen inwilligen'. Wel, wanneer jij dit soort geven tegenkomt, heb je misschien de neiging om de tegenovergestelde kant op te gaan en aanstoot te nemen aan degene die deze eisen stelt en aan wie je wilt bewijzen hoe goed je bent. Je neemt ten onrechte aanstoot aan die persoon en je vervalt in het andere uiterste waarbij je helemaal niet wilt geven op grond van de misvatting of het verkeerde idee dat dit betekent dat je dan vrij en jezelf bent. Dit is je verwarring en ik raad je aan om actief te mediteren, heel specifiek, opdat je van binnenuit er naar toe geleid wordt om zonder valstrikken, zonder iemand iets te willen bewijzen te geven en opdat je niet geeft om een of andere menselijke autoriteit te behagen en ook niet weigert om te geven om zulke gezagsdragers uit te dagen, want dat is iets

waarin je nog steeds verstrikt zit."

VRAAG: Ik wil iets vragen. Op de plek waar ik nu ben, word ik mij steeds meer bewust van mijn eigenzinnigheid en mijn verlangen naar macht en zeggenschap en hoe dat op veel manieren een invloed op me heeft gehad. Ik weet dat dit een heel belangrijk thema bij mijn training tot helper gaat worden. Ik voel nu dat er een krachtmeting in mij gaande is; die is sterker naarmate ik mij er meer bewust van word dat ik een hekel aan dat stuk in mij heb. Een gevolg is dat ik merk dat ik mij in verschillende situaties terughoud en dat ik bang ben om iemand van me te vervreemden. Het is net een vicieuze cirkel en ik weet dat het verkeerd is maar ik kom er niet uit. (2)

"Wel, in de eerste plaats weet je dat het verafschuwen door jezelf van wat dan ook absoluut en onvermijdelijk precies de blokkade is die je belet om datgene wat je verafschuwt te veranderen. Ik zou je in dit geval het volgende willen voorstellen: aangezien het waar is dat je naar anderen toe niet anders kunt voelen dan naar jezelf toe, is het omgekeerde ook waar. En ik zou zeggen, in deze speciale situatie zou het heel belangrijk voor je zijn om te zien hoe sterk je oordeelt wanneer anderen fouten maken of wat je vindt dat fouten zijn. En jouw afschuw van en je woede bij hun fouten is precies wat jou net zo'n afschuw doet hebben en woedend doet zijn bij jezelf. Je zult in staat zijn om een fout, een tekortkoming, een ongeluk te accepteren als je die zowel bij anderen als bij jezelf zonder haat kunt zien en als je voor meer verdraagzaamheid en meer begrip bidt. Als je je onverdraagzaamheid en jouw gebrek aan begrip voor tekortkomingen ziet, kun je in de groepen waaraan je deelneemt, in de padwerkomgeving met je vrienden, waar je leert om te accepteren wat is, wat het ook moge zijn, waar anderen jou accepteren, uitdrukking geven juist aan dat: 'ik heb een afschuw, ik ben onverdraagzaam; ik wil dat jij volmaakt bent en ik wil dat ik volmaakt ben'. Het is die eis van volmaaktheid die je moet laten zien voor wat hij is zodat je ophoudt jezelf te verafschuwen, zodat je hem zonder verontschuldiging accepteert, zodat je hem accepteert met het oogmerk van 'ja, dit is iets dat niet klopt maar diep in mij bestaan hulpbronnen zodat ik die eis van volmaaktheid langzamerhand zal ontgroeien'. Er is ook een element in van 'als ik meteen volmaakt kan zijn, hoef ik niet te lijden en zal ik onder de gevolgen van mijn eigen tekortkomingen niet hoeven te lijden'. En dat is in zekere zin

bedrog. Dus wat je echt moet doen is zonder haat, zonder afschuw en zonder zelfrechtvaardiging leren accepteren wat is. Dat zou de sleutel zijn. En je kunt er om bidden, erover mediteren, het onthullen, en het zal komen."

VRAAG: Ik heb een vraag over de Traininggroep. Ik voel een enorm groot conflict in mijzelf over de training en het feit dat dit mijn tweede jaar is. Ik nam vorig jaar deel en heb enerzijds het gevoel dat ik er in bepaalde opzichten niet veel aan heb bijgedragen en anderzijds voel ik op een heel diepe laag dat ik met de Traininggroep mee wil doen en dat ik wil kunnen geven. Maar bovenal voel ik een geweldige weerstand om mijzelf te laten zien en om te geven. Ik voel dat er een plek in mezelf is waar ik gewoon niet wil geven. Ik vroeg me af of u mij een meditatie aan de hand zou kunnen doen om uit te vinden wat ik op het punt waar ik nu sta, echt wil. (3)

"Ik zou zeggen dat op het ogenblik waarop je je ervan bewust bent dat je niet wilt geven je echt in volle ernst en met goede wil vraagt om van binnen helderheid over de misvatting van het jezelf bij elkaar houden te krijgen. Ik zou zeggen dat wanneer je de laatste lezing bestudeert, je daarin de nodige hulp voor dit probleem zult vinden. Een deel van jou is gemotiveerd om de helpertraining te volgen. Je kunt dat doen zelfs als een ander deel van je je weerstand om te geven erkent. Dat is prima. En je bent niet de enige. Maar werk met de meditatie over het willen leren kennen van je misvatting en gebruik hierbij in het bijzonder de laatste lezing. Zijn er nog meer vragen over helpers?"

VRAAG: Ja, ik heb een vraag. Toen ik deel ging nemen aan de Traininggroep besefte ik dat het een soort opgeven van mijn ouders betekent... [n.v.]...in het feit dat dat anderen zal helpen. En sindsdien draag ik de angst met me mee dat wanneer ik iemand help ik bang ben dat ik onmiddellijk een oplossing voor hun probleem moet vinden; en ik wilde weten waarom – dat is een vraag. Een andere vraag is..... (4)

"Laat ik je eerst antwoord op deze vraag geven. Het is een belangrijke vraag. Het idee dat je direct een oplossing moet vinden is afkomstig uit dat deel van je waarin je denkt dat je je bekwaamheid moet bewijzen en moet laten zien wat je hebt bereikt en het is afkomstig uit het ego deel van het zelf dat niet is verbonden. Als je deze kennis, dit feit kunt

omarmen en dan actief en rechtstreeks kunt mediteren over je wens om het pad, de waarheid van de ander, de oplossing vanuit de ander zoals die zich ontvouwt te ontvangen, over het zelf heel ontvankelijk worden en over het gebruiken van het ontvangende principe om met geduld, nederigheid en in de geest van afwachten de ander zichzelf te laten ontvouwen – neem dat dan mee naar binnen! Dan zul je jouw kanaal de gelegenheid geven om je te leiden en zal je innerlijke kanaal zich met het innerlijke pad van degene die je helpt verenigen. Het is echt een huwelijk.

Hulp bieden is een van de meest voldoening gevende, mooie, edele, verruimende en stimulerende ervaringen die er zijn. Het is echt een huwelijk, in geestelijke zin, van jouw kanaal en het kanaal van de ander. Het pad van de ander ontvouwt zich. Het is een levend organisme dat zichzelf openbaart maar het kan zich alleen aan jou openbaren en dan door jouw bewustzijn aan de persoon die je helpt, als je jezelf ertoe brengt om ontvankelijk te zijn, als je het van binnenuit laat gebeuren en als je veeleer vertrouwen in het proces hebt dan dat je het proces met de stuwende kracht van het ego wilt modelleren."

VRAAG: Het gaat over een situatie waarin helpers in het defensief gaan bij het onthullen van een probleem dat ze met hun werker hebben. Ze kunnen dan niet uitstaan dat er een aanwijzing is dat ze zouden kunnen voelen dat ze fout zitten. Soms laten ze die situatie maanden voortduren. Ik vraag me af of u hierover iets zou kunnen zeggen. (5)

"Ja. Dit is een buitengewoon belangrijk iets. Het lijkt bijna overbodig te zeggen dat in zo'n situatie het doel zou moeten zijn om deze hele afweer uit te bannen en dat is echt wel mogelijk. Als die afweer er nog steeds is, is dat een duidelijk teken dat je in feite nog steeds meer vertrouwen stelt in en op de verschijningsvorm dan op wat is. En natuurlijk kom je zulke situaties bij alle mensen – therapeuten, doktoren enz. tegen dus moeten ze ook, maar misschien in een wat geringere mate, bij de helpers op het pad bestaan hoewel jullie in dit opzicht veel opener zijn in vergelijking met andere therapieën en anderen die meer ego georiënteerd zijn. En wat is, is altijd de goddelijke werkelijkheid, of die goddelijke werkelijkheid kortstondig door je eigen defensies, door je eigen misvattingen, door je eigen negativiteiten wordt vertroebeld of niet. Wat is, dat is. En het voorgaande is daarom dichterbij de schoonheid van de goddelijke werkelijkheid en de zuiverheid van de goddelijke werkelijkheid dan wanneer je doet alsof. Wanneer je in het

defensief gaat en niet wilt laten zien wat is, doe je alsof. En je hecht dan veeleer waarde aan de verschijningsvorm dan aan wat is. En jullie allemaal, niet alleen helpers maar iedereen, jullie zouden een deel van je dagelijkse meditatie met name kunnen wijden aan: 'ik wil waarde hechten aan wat werkelijk is en daarin al mijn energie steken en niet aan de uiterlijke vorm'. Zo'n meditatie en een oprechte wens daartoe zal wonderbaarlijke resultaten te zien geven. Ik zou ook willen voorstellen dat beide traininggroepen – de al bestaande en de nieuwe – altijd met zo'n meditatie of iets van dien aard zouden beginnen. Daarin kunnen jullie nogmaals je oprechtheid met betrekking tot je drijfveer om te helpen uitspreken en ook je oprechte wens om niet naar de vorm te leven maar om te zijn.
Wel, zijn er nog meer vragen over helpers?"

VRAAG: Ik ben geen helper maar ik geef les en ik vind dat de hierboven geschetste situatie veel elementen bevat die naar ik denk op mijn situatie van toepassing zouden kunnen zijn. Die eerste impuls om te geven is opwindend en erg uitbundig en ik verspreid dan een hoop energie om me heen met als resultaat dat de ander verward raakt of dat ik te overweldigend en niet ordelijk genoeg ben. Ik vind dan dat ik erg kinderlijk in de weer ben en mijn oplossing voor dat probleem is dat ik gespannen en stug, erg onnatuurlijk en gecontroleerd word. Ik heb dan het gevoel alsof dat iemand aan het leren zet of dat ik die mensen daarmee iets geef waar ze wat aan zouden kunnen hebben en dat werkt natuurlijk niet. Ik zou graag willen weten hoe ik echt kan geven. (6)

"Er moet een combinatie mogelijk zijn. Het echte geven, de echte stroom, de inspiratie van de wijsheid en de waarheid en de liefde en de heelheid van het goddelijke centrum vloeien natuurlijk uit zichzelf. Er kan echter alleen van een harmonische en organische stroom sprake zijn als de uiterlijke persoonlijkheid ook leert om zelfdiscipline te betrachten en de dingen op orde te hebben. Als nu de goddelijke stroom een vervangingsmiddel voor zelfdiscipline wordt, zal deze stroom je uiteen doen vallen want hij vertegenwoordigt een enorme energie en werkt zonder vragen te stellen; hij werkt volgens wetten en voorwaarden zoals ze zijn. Het is dus aan de egopersoonlijkheid om het juiste evenwicht te vinden. En jij zelf dient zowel voor jezelf als voor jou als lesgever je van dit evenwicht bewust te zijn. Het ego dient te leren wat haar functie is namelijk om te allen tijde een zekere orde, een evenwicht, een juist tasten te bewaren om het evenwicht te schragen of

te bereiken of opnieuw te bereiken. En dan is het ego zeker en sterk genoeg om zichzelf los te laten en de goddelijke instroming toe te laten."

VRAAG: Ik heb een vraag die weer nauw aansluit bij de vraag over het lesgeven. Ik voel me schuldig omdat ik word betaald. Ik weet dat dit met een algemener probleem te maken heeft maar ik vraag me af of er een verband is met wat u over helpen zei, of je een periode van beproevingen zou moeten doormaken voordat je wordt betaald. (7)

"Nee, het is niet hetzelfde omdat wanneer je les in je vak, je kunst, je beroepsvaardigheden geeft, je al tijd in het leren hebt gestoken. Je hebt jouw aandeel in het leren geleverd zodat je dat door kunt geven. Het vervullen van een taak als geestelijk helper is iets heel anders. Het is in werkelijkheid natuurlijk nooit (niet hierin en ook niet bij iets anders) bepaald door wat je terugkrijgt want je kunt buitengewoon onzelfzuchtig, toegewijd en volledig geven en heel ontvankelijk zijn voor het krijgen van het beste. Het vermogen van de helper is in het begin niet zo groot want het gaat voornamelijk om het vertrouwen op je kanaal en niet zozeer om uiterlijke kennis. De uiterlijke kennis heeft natuurlijk ook een functie: het begrijpen van de wetten, van de grondbeginselen zoals ik die jullie leer. Maar dat is slechts een heel klein onderdeel. En dat is het verschil. Ik denk dat in jouw geval het probleem voornamelijk voortkomt uit je schuldgevoel doordat je niet voluit wilt geven en – op een emotioneel niveau – eraan wilt ontsnappen."

VRAAG: Ik heb een algemene vraag betreffende bio-energetica en padwerk. In bio-energetica of in elke analytische therapie is sprake van een overdrachtssituatie die als gevolg van de relatie ontstaat. Veel mensen die met padwerk bezig zijn doen ook bio-energetica, het zijn dezelfde mensen of anderen en voor mijn gevoel schept het verwarring over hoe je met die overdrachtssituatie om dient te gaan. Die is er of we dat nou leuk vinden of niet. Kunt u ons een idee geven, kunt u een en ander verduidelijken, kunt u ons hierover iets zeggen? (8)

"Ik zie geen tegenstrijdigheid in de zin zoals jij die ziet; de overdracht is er altijd en het probleem bestaat echt maar is niet daarin gelegen dat de overdracht bij bio-energetica anders aangepakt zou dienen te worden dan in het padwerk gebeurt. Zoals ik het vanuit mijn gezichtspunt zie, zou overdracht uitsluitend zodanig gehanteerd dienen te worden dat

degene die op het pad werkt hulp krijgt bij het gaan beseffen dat hij de manier waarop hij waarneemt wat er gebeurt, vervormt. Tenzij deze werkwijze wordt gevolgd, zullen er altijd conflicten rijzen ongeacht of iemand alleen op het pad werkt, alleen bio-energetica beoefent of beide. Nu is dit geen gemakkelijke taak want een mens is dikwijls niet eens in staat om naar buiten te brengen wat hij waarneemt. Hij is zo blind verwikkeld in wat hij waarneemt dat er zelfs niet over wordt gesproken; dat is zelfs geen bewust idee. Het komt dus op de vaardigheid van de helper aan om te benoemen wat de werker in zijn of haar helper of in anderen met wie hij of zij zich in een zogenaamde overdrachtssituatie bevindt, ziet. Die waarneming moet duidelijk worden verwoord en dan dient de werker, tenminste om te beginnen op een luchtige manier, vraagtekens bij zijn waarnemingen te zetten en een echte bereidheid te hebben om te willen kijken of 'het echt waar is wat ik in mijn helper, in mij therapeut zie?' En je zult dikwijls zien dat wanneer over deze vraag wordt gemediteerd er direct van binnenuit het antwoord komt: 'ik wil de waarheid helemaal niet weten. Ik wil zus en zo geloven.' Zodra dat ogenblik zich aandient, bevind je je al in een veel betere positie omdat de persoon in kwestie dan tenminste beseft dat hij met opzet aan iets vasthoudt dat misschien niet overeenkomt met de manier waarop hij het wil zien. En dat brengt al enige duidelijkheid in de situatie. Wanneer hij dan meer bewustzijn heeft en als hij niet de kans krijgt om te vergeten dat dat het is wat hij waarneemt en dat hij het op die manier wil waarnemen, dan kan of zal hij misschien uiteindelijk als hij daartoe besluit een en ander in waarheid gaan zien. En dan zal hij twee plaatjes gaan zien: een van het verleden en een van het nu. Heel langzaam, beetje bij beetje zal er een derde plaat bijkomen: een van het verleden zoals hij het zag. Dan komt er misschien alleen een mistig beeld van hoe het misschien werkelijk is geweest in tegenstelling tot hoe hij het zag. Dan zal hij toelaten wat er nu is en dat stemt gewoonlijk helemaal niet overeen met de manier waarop hij de helper ziet. Dat is de enige manier waarop een overdrachtssituatie werkelijk en doeltreffend kan worden aangepakt. Het kan soms jaren duren want het belang, de hardnekkigheid en de intentie om daar in te blijven en het op die manier te zien is enorm groot. Maar het zou vroeg of laat tenminste duidelijk moeten worden dat er inderdaad zo'n opzet is en de opzet is ook de waarheid niet te willen zien. Dit is mijn antwoord. Begrijp je dit?"

VRAAG: Ja, ik zal het moeten onderzoeken. Er zijn mogelijk onderdelen die ik niet helemaal begrijp, nu tenminste niet. (9)

"Wat begrijp je niet?

VRAAG: Wat ik niet begrijp of beter wat naar mijn gevoel ingewikkeld is, is dat iedereen die bij het pad komt deze vervormde houding met betrekking tot overdracht heeft. (10)

"Iedereen, niet alleen op het pad, maar iedereen."

VRAAG: Iedereen, in elke therapie, bij elke onderneming? (11)

"Ja."

VRAAG: En wanneer het intuïtieve kanaal van de helper zich juist opent om te helpen, is het net alsof de wisselwerking tussen de helper en de werker bijna overspoeld wordt door de vroegere relaties van de werker met de moeder en de vader. En in die context is de situatie niet anders dan in veel andere therapieën.... dan in veel andere situaties. (12)

"Het is niet anders"

VRAAG: Het is niet anders. Het is hetzelfde. (13)

"Juist. De situatie is dezelfde. Of andere therapieën overdracht op deze manier aanpakken of niet is hier geen punt van discussie. De vraag is op welke manier zo'n situatie in overeenstemming met de diepste waarheid het beste kan worden aangepakt. Wel, ik zeg dat wanneer het kanaal van de helper open is, hij veel sneller zal leren om degene die hij helpt de weg te wijzen zodat die zijn persoonlijke gevoelens jegens de helper naar buiten kan brengen en dan na kan gaan in welke mate ze op realiteit berusten en in welke mate ze herhalingen, vervormde beelden uit het verleden zijn. Dat is de manier om het aan te pakken. Als de helper zelf nog behept is met de wens om een situatie uit de jeugd niet op te geven, als hij zelf naar zijn helper toe nog in de vervorming zit en eraan hecht om die vervorming niet te zien, zal hij niet toegerust zijn om deze bij degene die hij helpt, wel te zien."

VRAAG: Ik heb hierover een vraag. Vorig jaar hebt u in een speciale sessie voor helpers gezegd dat helpers de overdrachtsituatie niet zouden moeten aanmoedigen. (14)

"Dat klopt. Dat is wat ik hier zeg."

VRAAG: Tegelijkertijd hoor ik u zeggen dat het noodzakelijk of positief is om de werker aan te moedigen om bepaalde gevoelens of reacties op de helper te richten..... (15)

"Je hebt wat ik zei verkeerd begrepen. Ik heb niet gezegd dat het positief is om de werker aan te moedigen om in de overdracht te gaan. Ik zei dat overdracht onvermijdelijk is en dat de helper zou moeten proberen om de werker bij te staan in het naar buiten brengen van de gevoelens die hij ten aanzien van de helper heeft en ze dan te onderzoeken. Dat is niet hetzelfde. Dat is wat je overdracht noemt (en dit wordt een etiket dat heel veel lading dekt). Maar laten we zeggen dat het absoluut noodzakelijk is om de herhaling van de situatie in de jeugd naar voren te brengen waarbij het erom gaat om daar op die manier naar te kijken. Dit is niet in tegenspraak met wat ik vorig jaar zei. Het stimuleren van een overdrachtssituatie is helemaal niet wat ik hier zeg."

VRAAG: Ik voel een splitsing. Op een bepaald vlak zou ik echt graag helper willen worden maar op een ander vlak voel ik me daar erg angstig over en voel ik veel tegenzin om mijn terughoudendheid op te geven. Daarom heb ik besloten om niet aan de Traininggroep mee te doen. Ik voel echter op dat andere vlak dat ik mezelf aan het belazeren ben. En ik vroeg me af of u hier iets over kunt zeggen? (16)

"Ja. Het is jouw beslissing, ik kan en zal niet zeggen dat je een ander besluit zou moeten nemen. Het enige wat ik erover kan zeggen is dat het inderdaad waar is: altijd wanneer het niet willen geven overheerst en wordt uitgeleefd, dan beduvel je jezelf inderdaad en je voelt dat. En gelukkig ben je je ervan bewust en ben je in staat om het verband te leggen. Dat is de prijs die je betaalt omdat, zoals ik altijd zeg, je jezelf in de mate iets ontzegt waarin je jezelf en anderen je vermogen om te geven ontzegt. En dat geldt voor iedereen. Je moet gedepriveerd zijn. Je moet jezelf precies in die mate beduvelen.

Wel, ik zou zeggen dat het nu tijd is voor het geven van de Kracht[1] en daarna gaan we verder met jullie vragen."

VRAAG: Ik zou graag de angst voor het laten zien van mezelf zoals ik ben onder ogen willen zien. Ik zou nederig en moedig door

[1] zie ook lezing 186 'Onderneming in wederkerigheid; helende kracht om de negatieve innerlijke wil te veranderen'. (Noot vertaler)

deze angst heen willen gaan. Ik zou ook graag dat kleine egodeel in mij dat wil dat alles op zijn manier gaat, willen opgeven. Ik wil loslaten dat het op mijn manier moet gebeuren en de stroom met mijn innerlijke zelf, mijn hogere zelf aanvaarden en ik vraag de Kracht mij in dat opzicht te helpen. (17)

"Ja, inderdaad, de Kracht manifesteert zich als een heel krachtige stroom die met jouw verbintenis samengaat. Laat hem in jou naar binnen gaan. De verbintenis is een goede verbintenis. Het is een krachtige energievorm en daarom is de ontvankelijkheid er ook. Het zal zijn gevolgen in je leven hebben zoals veel anderen hebben ervaren die zichzelf hiervoor hebben geopend en zich hiertoe hebben verbonden. Ik zou hieraan nog iets toe willen voegen wat je verder in je verbintenis kunt verklaren. Dat is dat je deze onthulling en het opgeven van je eigenzinnigheid als een vreugdevol, licht iets kunt opvatten en niet als iets om bang voor te zijn. Bouw die energievorm op en jij zult volgen. Je bent gezegend. Ga in vrede."

VRAAG: Ik wil graag enige hulp hebben. Ik moet over een maand worden geopereerd. Ik wil hulp bij het onder ogen zien van mijn angsten, mijn destructiviteit en mijn wreedheid waarmee ik nu heel erg in contact ben. Ook wil ik hulp om mijn positieve zelf op te bouwen en mijn hogere zelf te versterken om me te helpen dit en mijn angsten onder ogen te zien. (18)

"Terwijl ik je de speciale Kracht geef waar je met een speciaal doel – je verbintenis – om vraagt, zeg ik je dat het goed is dat je een verband tussen je angst en je wreedheid, je negativiteit hebt kunnen leggen. Gebruik de Kracht nu ook om jezelf te vergeven – om die negativiteit verder te onthullen maar ook om jezelf te vergeven - jezelf echt te vergeven zodat je angst dan minder zal worden en je in staat zult zijn om wat is op een reële manier te aanvaarden. Bid om jezelf te kunnen vergeven, om van jezelf te houden zelfs al is dat deel in je aanwezig. [De betreffende persoon begint aanstalten te maken, kennelijk om terug te keren naar haar zitplaats en zegt 'dank u'. De gids zegt dan"wacht, wacht even".] Nu word je gezegend. Ga in vrede."

VRAAG: Ik zou graag iets vertellen voordat ik specifiek om de Kracht vraag. Ik moet dadelijk bekennen dat ik me erg verloren voel. Het is bijna of ik na jaren van worstelen en proberen het

beter te doen en te groeien een punt heb bereikt waar het op een of andere manier allemaal niet meer uitmaakt. Het is bijna alsof ik een tegenslag in mijn eigen voorstelling van wat het leven zou zijn tot uitdrukking heb gebracht als ik zou bereiken wat ik al deze jaren heb willen bereiken. Ik kan niet aanvaarden dat het zo is. Ik ben er bang voor. Het is verveling. Om het eenvoudig te stellen, ik weet op het ogenblik niet precies wat ik wil. Ik weet dat ik lijd en om iets specifieks ga vragen en wanneer ik mijn vraag stel zou ik graag in ernst zeggen dat het bijna is alsof ik het op een theoretische manier vraag. Het is heel moeilijk om mijn doorgaans goede wil of wat het ook is naar buiten te brengen. Ik denk dat ik niet kan aanvaarden dat het leven is zoals het is. Ik kan niet aanvaarden dat de mensen zijn zoals ze zijn en wanneer ik probeer ze te helpen komt de gedachte, de conclusie, het gevoel in me op dat ze waardeloos zijn, troep. Ergens veracht ik ze. Ik veracht ze en ik kan niet aan iemand geven die ik veracht en ik kan mezelf niet iets geven. (19)

"Je projecteert de haat voor jezelf nog steeds op anderen. Daarom kun je het goede niet in je opnemen en aangezien je het goede van het leven niet in je kunt opnemen, belaster je het goede van het leven en doe je alsof het een en al verveling is. In werkelijkheid is het allesbehalve verveling. Het is intens plezier, opwinding – vredige opwinding - stimulerend en waardig om te geven. Dat is de waarheid. Maar je spreekt kwaad van de waarheid en maakt deze vervelend omdat je zelfs de haat voor jezelf niet accepteert. Je projecteert de haat voor jezelf. Dat is waar je je aandacht op dient te gaan richten: je dient te zien hoe erg je jezelf haat in plaats van die alsmaar naar buiten te projecteren. Als je de haat voor jezelf gaat zien, kun je voor een realistischer houding jegens jezelf bidden, voor het jezelf vergeven en voor de waarheid met betrekking tot je waarnemingen, zelfs van jezelf. Want je waarnemingen zijn erg vervormd en eenzijdig. Ik zou willen voorstellen om je energieën, je belofte en je instelling de kant op te laten gaan van wel zien dat je jezelf haat maar dat haten met een korreltje zout te nemen in plaats van het naar buiten te projecteren. Zelfs dat zie je niet juist omdat je niet zo slecht bent. Er is alleen maar een deel van je dat echt haat en dan nog voornamelijk jezelf."

VRAAG: Goed. Ik heb er alleen nog een vraag over. U weet dat ik al zoveel haat onder ogen heb gezien, ik ben bang dat ik

gewoon onderuit ga als ik naar deze haat blijf kijken. Ik ben er echt bang voor. (20)

"Het is de zelfhaat die je onder ogen moet zien. Je projecteert de haat voor jezelf op het haten van anderen. En je kunt beginnen met bidden voor het houden van jezelf, het goede in je te zien en jezelf niet zo van streek te maken. Dat gaat evenwel niet als je voortdurend de haat voor jezelf naar buiten projecteert. Je kunt bidden. Je gebed zou als volgt kunnen luiden: 'Ik wil mijzelf in waarheid zien, niet om te ontkennen wat vervormd en lelijk is maar om te beseffen dat ik een goddelijke manifestatie ben en het vermogen heb om mezelf te vergeven en van mezelf te houden zoals ik ben, zodat ik in de wereld liefde tot uitdrukking kan brengen. Ik heb het vermogen om liefde in de wereld tot uitdrukking te brengen; en ik vraag de grotere kracht van mijn goddelijke werkelijkheid om dit te doen'. Dat is waartoe je je dan verbindt."

VRAAG: Ik verbind me daarmee voor zover ik dat nu kan. (21)

"Ja."

VRAAG: Ik verbind me daarmee om mezelf op een evenwichtige manier onder ogen te zien, de haat in mezelf te zien, die niet te projecteren en zo in staat te zijn het beste van mijzelf aan anderen te geven. (22)

"Maar zie ook je schoonheid. Richt je daarop."

VRAAG: Dat heb ik hard nodig. (23)

"Ja, Richt je op de schoonheid in je. Het zou veel makkelijker zijn om je op de werkelijke betekenis te richten en dan misschien over te schakelen en direct in contact met je jaloezieën te komen, met de intentie om de werkelijkheid voor je eigen beperkte redenen te vervormen zodat je geen onaangenaamheden of pijn of moeilijkheden of frustraties hoeft te ervaren. Dat zit erachter."

VRAAG: Ik heb een vraag. Ik merk dat ik erg wil hangen aan de mensen van wie ik houd en dat ik ze vast wil houden en ze heel erg wil controleren en ze niet los wil laten. En ik besef dat dat maakt dat ze zich van me afkeren. Ik zou graag willen leren hoe ik ze los kan laten. (24)

"Ja, ik zou zeggen dat de laatste lezing[1] je hier buitengewoon goed bij zou kunnen helpen omdat die hele lezing juist over die vraag gaat en hij je precies een antwoord zal geven. Heb je hem gehoord? Was je hier?" *(Nee.)* "Nou dan zul je hem lezen en je zult zien dat het precies het antwoord voor jou op deze vraag is. Daarbij zou ik nog tegen je willen zeggen, net zoals ik dat in deze lezing zei, dat het een kwestie is van er geen vertrouwen in hebben dat het universum je zal geven wat je nodig hebt wanneer je vrij laat. Maar het is ook een kwestie van bang zijn voor de pijn. Het is angst voor de pijn en gebrek aan vertrouwen – erop vertrouwen dat wanneer je loslaat, je zult krijgen wat je nodig hebt. Als je die lezing echt bestudeert en de inhoud op jezelf toepast en je hebt dan nog vragen, kom dan de volgende keer opnieuw naar me toe."

VRAAG: Ik volg op school een cursus taalkunde. (25)

"Wat voor cursus?"

VRAAG: Een cursus taalkunde – taalwetenschap. En er is ons verteld dat er verscheidene theorieën bestaan over de oorsprong van taal die door verschillende mensen naar voren zijn gebracht. Maar bij de huidige stand van de wetenschapsontwikkeling hechten zelfs de mensen die de theorie naar voren hebben gebracht er geen geloof aan. Niemand weet echt wat de oorsprong van de taal is. Ik vroeg me af of u me dat zou kunnen vertellen? (luid gelach) (26)

"De menselijke taal is vanuit het gezichtspunt van de werkelijkheid, de manier waarop ik de werkelijkheid ervaar, een kruk – een kruk voor het communiceren op een bewustzijnsniveau waar je via een heel onverbonden bewustzijnslaag in bent gestopt. Niets is verbonden. Jullie noemen deze sfeer waarin jullie leven de Aarde, de planeet Aarde. Het bezigen van een geestelijke taal gebeurt op een totaal andere manier; die is in dit beperkte bewustzijn niet uit te leggen. Taal is een weerspiegeling van de bewustzijnsdimensie die jullie in de huidige staat ter beschikking staat. Jullie aardesfeer bijvoorbeeld, heeft in geestelijke taal een naam die niet in de menselijke taal is over te zetten maar de naam omvat de volgende begrippen: een sfeer van niet verbonden zijn, een bewustzijnsdimensie waarin alles verbrokkeld is en waarin tussen de bewustzijnsvormen gaten zitten, en deze onderbrekingen, deze ontbrekende schakels in bewustzijn werken misleidend en vervormen

[1] lezing 213 'De spirituele en praktische betekenis van 'Laat los, laat God''. (Noot vertaler)

de werkelijkheid. Wat ik bedoel is dat ik in de menselijke taal al deze zinnen moet zeggen en die brengen dan nog maar een klein deel over van het ene begrip van deze dimensie 'Aarde'. Dit geeft je misschien intuïtief een vaag idee van taal.

Taal is een poging om te communiceren. En communicatie hangt af van zelfbewustzijn en besef en daarom van het universum. In de mate waarin je bewustzijn zich verdiept, de blik verruimt, in die mate ben je beter in staat om te communiceren, zelfs via dit beperkte vehikel wat de menselijke taal is. En dit is de beste manier waarop ik het kan uitleggen."

VRAAG: Kunt u iets over de historische oorsprong van taal zeggen – hoe taal bij de mens zijn oorsprong vond? (27)

"Ja, de historische oorsprong ligt bij de geluiden van dieren. Net zoals de dieren, die de aarde hadden bewoond voordat de mens ontstond, zich langzaam vanuit bewegingen ontwikkelden, bewegingen die tot het koppelen van inhouden leidden zodat bijvoorbeeld werktuigen konden worden gemaakt of zoals de geluiden die dieren maken pogingen zijn om op een lager bewustzijnsniveau te communiceren, zo is de taal geëvolueerd en ontstonden er steeds groter wordende verschillen en onderscheidingen en ingewikkelder, complexere structuren met als doel het overbrengen van bewustzijn. De ontwikkeling van de taal loopt dus parallel met de ontwikkeling van het menselijk bewustzijn".

VRAAG: Ik heb onlangs aan mezelf toegegeven dat ik mij mijn leven lang niet heb kunnen concentreren, zelfs niet op dingen waaraan ik plezier beleef of dat nu muziek, lezen of intiem en vertrouwd met iemand zijn is Het is voor een deel een onvermogen van mezelf om me met iets te verbinden. Wat ik wil weten is waarover ik kan mediteren wanneer ik bijvoorbeeld besef dat mijn ogen van de bladzijde van een boek dat ik aan het lezen ben wegdwalen en ik twee bladzijden 100.000 keer moet overlezen. Hoe kan ik het zeggen, op een of andere manier..... (28)

"Ik zou in overweging willen geven dat naarmate je padwerk aan kracht en diepte wint, je gaat ontdekken dat er een direct verband bestaat tussen het gegeven dat je jezelf niet toestaat om ten volle plezier te ervaren, je gebrek aan betrokkenheid en een negatieve intentie. Je voelt er helemaal niet voor om die negatieve intentie te erkennen. Dat is de ontbrekende schakel die je door je padwerk dient te verwerven.

Wanneer je die schakel hebt, wanneer je je volledig bewust bent van een negatieve intentie en van het hebben van een negatieve gerichtheid tegenover het leven, tegenover anderen, zodanig dat je zelfs jezelf kapot maakt om die intentie ten uitvoer te brengen, dan zul je beseffen wat je jezelf aandoet. Waar je dat kunt veranderen, zal de deur opengaan. Dat is mijn antwoord aan je. Ik raad je aan om heel precies te verwoorden waartoe je je verbindt en om je op de wens te richten om je negativiteit – dat is de ontbrekende schakel - in het vizier te krijgen.

Wel, vrienden, tot degenen die hun vragen hadden voorbereid maar ze niet konden stellen zeg ik, kom de volgende keer en dan zal ik ze naar mijn beste vermogen beantwoorden. De krachten zijn bezig af te nemen. Ik wil geen vragen beantwoorden zonder dat de grootst mogelijke krachten beschikbaar zijn. Ik wil hun werkzaamheid niet verkleinen. Ik zou mijn aanwezigheid bij jullie hier dus liever beëindigen. Ik verlaat jullie allemaal met de boodschap om alsjeblieft vertrouwen in de goedheid van het leven en uit de grond van je hart in je eigen goedheid te hebben. Vertrouw erop. Bid ervoor. Hij is er. Richt je daarop zonder aan het negatieve voorbij te gaan. Kijk naar het negatieve en zie het als een tijdelijke, onwerkelijke, partiële toestand. Neem er de verantwoordelijkheid voor. Kijk er open en eerlijk naar. Verlies echter nooit uit het oog dat dat deel in je dat tot deze confrontatie met jezelf, deze eerlijkheid en openheid en onthulling in staat is, dat deel dat in staat is om de juiste houding te kiezen de God is die eeuwig is. Het is zo vlakbij. Het is jouw keuze – de keuze van de weg waarlangs je je denken richt. Stuur je je denken in de richting van een afgrijselijke uitzichtloosheid en het jezelf in de weg staan omdat je onvolmaakt bent of stuur je je denken in de richting van de erkenning van je goddelijke aard, ook al zijn er onvolmaakte kanten in je? Het zijn alleen maar bepaalde kanten. Besef je schoonheid. Besef je eeuwige grootheid. Je bent God.”

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1973.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel 'Questions and Answers, mainly on the Relationship of Helper and Worker'.
Vertaling door Paul Avis in 2009.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*

213A/20